

Theodor Pištěk včera z rukou Jiřího Bartošky převzal Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii. Gratulovali mu Murray Abraham a Miroslav Ondříček.

ENGLISH INSIDE

Interview with
Cary Fukunaga

English Section, page 1

Vox Humana – the
voices behind the films

English Section, page 2

Focus on Kurdish Film
presents a culture
bursting at the seams

English Section, page 4

UVNITŘ ČÍSLA

Program na zítřek /
Program for tomorrow
strana / page 5, 6, 7, 8

Rozhovor s filmovým
Salierim, hercem
Murraym Abrahamem
strana 3 / page 3

Prázdná židle
pro Džafara Panahího
strana 4 / page 4

OD DŽÍN K OSCAROVÍ

Kvůli otci, prvorepublikovému herci, nechtěl mít **THEODOR PIŠŤEK** s filmem dlouho nic společného. Přesto má dnes na svém kontě kostýmní návrhy k desítkám snímků, Oscara za **Amadea**, jako jediný Čech Césara (za **Valmonta**) a kupu dalších cen. Na rozhovor přišel po celodenním kolotoči, stále však velmi šarmantní a vtipný. Že takový je už léta, se můžete přesvědčit z dopisu na straně dvě, o který se s námi nemohl nepodělit Jiří Bartoška.

Klára Kolářová

Pořád malujete?

Samo sebou, že maluju! To není jako s normálním zaměstnáním někde v úřadě, kde vám klapne pětadesát a můžete si dát oddych. Malovat se musí do posledního dechu.

Taky je to vaše původní profese.

Ano, ke kostýmním návrhům jsem přišel náhodou. Moje spolužačka ze studií si vzala Františka Vlášila. Spřátelili jsme se poté, co mě okouznil jeho film *Skleněná oblaka*. Pak mě oslovil, jestli bych s ním nechtěl pracovat na *Holubici*. Měl jsem se zprvu starat jen o zařízení sochařského ateliéru, aby byl ve filmu uvěřitelný. Kostýmy jsem dělat nechtěl, netroufal jsem si, ale Vlášil mě povzbuzoval: „Človče, co děláš?! Vždyť jsou tam dvoje džíny a jedno tričko!“

Jaký byl František Vlášil?

Nejlepší přítel, jakého jsem kdy potkal. Měl nebeskou povahu – neobyčejně inteligentní, výtvarně nadaný a vždycky připravený pomoci lidem kolem. Jeho jediným minusem byl sklon k alkoholu.

Od džín a trička jste v dalších Vlášilových filmech dost pokročili.

Marketu Lazarovou považuji za své osobní číslo jedna. Natáčení bylo jedním velkým proudem silných zážitků. Každý ze zúčastněných se snažil podat ten nejlepší výkon, protože všichni cítili, že se rodí cosi výjimečného. Něco podobného jsem pak zažil až při *Amadeovi* s Milošem Formanem.

Pomýšlel jste už během práce na *Amadeovi* na Oscara?

To samozřejmě ne, ale to víte, že jsem byl pak šťastný. Pořádne si nepamatuju, co jsem vlastně na pódiu říkal. Byl jsem hrozně nervózní. Asi to byly nějaké nesmysly. Šel jsem se pak Formanovi omluvit a on na to: „To nevádi, oni si mysleli, že seš dojatej.“ Na tom pódiu vás nenapadne nic chytrého česky, natož anglicky. Snad kdyby to byl čtvrtý Oscar, to by už měl člověk cvik.

Občas zmiňujete, že *Valmont* se vám kostýmově povedl lépe než *Amadeus*.

Během natáčení *Amadea* jsem neustále něco nového objevoval a získané znalosti jsem pak zúročil právě až na *Val-*

montovi. Je mi toho filmu trochu líto. Myslím, že jsme doplatili na fakt, že rok předtím vznikly podle stejné předlohy *Nebezpečné známosti* s Glennem Close a Johnem Malkovichem. Na Oscara jsem byl ale za *Valmonta* nominován, stejně jako na Filmovou cenu Britské akademie, a získal jsem i francouzského Césara. I když po oscarovém večeru jsem byl trochu uražený, to nebudu lhát.

Není frustrující, že kostýmy mají na rozdíl od obrazů tak omezenou životnost?

Nikdy pořádně nevíte, co se s kostýmy nakonec stane. Třeba *Zítřka vstanu a opařím se čajem*. Je tam Hitler s celým svým štábem. Jejich uniformy jsme šili podle předloh z vojenského muzea – všechna vyznamenání nám tam seděla přesně podle toho, jak je ti esesáci postupně dostávali. Měli jsme to prostě vypiplané. Byl jsem na sebe pyšný. Po dvou letech jsem se byl podívat v barandovském skladu a našel jsem svůj kostým Göringa přешitý na hotelového vrátného. Vyznamenání pryč a na čepici nápis Hotel. To je realita mojí práce, musíte se s tím smířit, nebo jít domů a zastřílet se.

Vzpíral se někdy nějaký herec nebo herečka vašemu kostýmu?

Čím větší hvězda, tím je příjemnější, bez manýr. Největší problém jsem měl vždycky s takovými sboristkami ze třetí nebo čtvrté řady. Na plac je přivedly maminky a cpały mi je pod nos, abych vi-

děl, jak jsou hezké. Taková Annette Bening nebo Nastassja Kinski hned pochopily, že pro ně chci jen to nejlepší. A třeba od Susan Sarandon, která byla ve Varech loni, mám fotku, kde mi děkuje, že jsem z ní udělal krásnou ženskou.

Nakolik pro vás byla v historických kostýmech důležitá autenticita?

Zásadní je dodat kostýmu nějaký přesný detail. Před *Amadeem* mě můj italský asistent vodil po zapadlých krámcích a nakupovali jsme rokokové krajky a vějíře šlechtických rodin, které kdysi zbankrotovaly. Až když ke kostýmu doáte dobový prsten, knoflíky nebo fiží, dá se mu věřit.

Váš obraz Na návštěvě u Harrachů se letos prodal za 3,24 milionu. Jde o jednu z nejvyšších částek zaplacených za obraz žijícího českého autora. Jak jste to prožíval?

Bylo to dramatické. Úspěch tohoto obrazu, který jsem namaloval v 70. letech, byl pro mě samozřejmě osobní satisfakcí. Myslím ale, že ještě lépe se cítil člověk, který si ho před lety koupil a teď na něm tolik vydělal.

Jak jste se těšil na předávání Křišťálového glóbu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii?

Jsem rád, že se na mou práci nezapomíná, i když se mi zdá, že název ceny je příliš vznešený. Až se skoro stydím. A taky jsem se radoval ze setkání s Murraym Abrahamem. Vždyť já jsem ho od natáčení *Amadea* neviděl! **I**

AKTUÁLNĚ

DOPIS PREZIDENTOVI

Festival zval **Theodora Pištěka** do Varů již několikrát, ale oscarový výtvarník **opakovaně odmítl**. Došlo to tak daleko, že si v roce 2005 dal tu práci a prezidentu **Jiřímu Bartoškov**vi napsal velmi podrobný – a samozřejmě ironický a s nadsázkou myšlený – seznam podmínek, za kterých je ochoten přijet. Chcete-li se pobavit, přečtěte si jej **na straně 2**.

Změna:

5. 7. 11:30 Velký sál

Před snímkem *Po škole* (v hlavní roli Ezra Miller, na fotce) bude ve Velkém sále promítnut rovněž krátký film *Josh Mond uvádí*.

KVIFF Talks

Dnes ve 14:00 máte poslední šanci vidět *Olivera Stonea* – a zeptat se ho, na cokoli chcete. V Kongresovém sále vám v rámci KVIFF Talks představí nejen svou novou dokumentární sérii *Nevyříčené dějiny Spojených států. I*

NA CO PUDEM

VOJTĚCH DYK

zpěvák a herec

Vojta Dyk si na festivalu užil své. Koncert v Letním kině s B-Side Bandem s finálovým číslem za účasti pánů Rupperta, Macháčka, Muchy a Bartošky bezesporu patřil k vrcholům doprovodných akcí.

Pokud jde o filmový program pro následující dny, má Vojta naprosto jasno. „Zaujalo mě drama *Po škole*, které přivezli kluci z Borderline Films. Před pár lety prý vzbudilo rozruch na festivalu v Cannes, a já si ho tím pádem rozhodně nechci nechat ujít.“

Logickou volbou je i druhý film, který talentovaný herec a zpěvák vynechat ani nemůže – jde totiž o premiéru nového českého filmu *Revival*, který režírovala Alice Nellis a v němž Vojta hraje jednu z hlavních rolí. Příběh kapely Smoke rozpadlé na začátku sedmdesátých let, která se rozhodne pro návrat na pódium, bude ozdobou pátečního večera ve Varech. „Byla radost zahrát si po boku zkušených kolegů. Bolek Polívka, Miroslav Krobot, Karel Heřmánek i Marián Geišberg jsou všichni úžasní,“ dodává Vojta. **I**

REVIVAL

5. 7. 19:05 Velký sál
5. 7. 22:00
Městské divadlo

PO ŠKOLE

5. 7. 11:30 Velký sál

DOPIS PREZIDENTOVI

CHCI RŮŽOVÉ KOBERCE!

THEODOR PIŠTĚK

Pan Jiří Bartoška
prezident
MFF Karlovy Vary

v Mukařově dne 31.5.2005

Vážený pane,
obdržel jsem Váš zvací dopis. Po konzultaci s mojí agenturou „The Mac Farlane's Top Ten“ Sycamore Drive 16, Beverly Hills, LA, jsem nevyloučil svou účast na 40. MFF v Karlových Varech. Aby později nedošlo k nedorozuměním, chtěl bych specifikovat své požadavky, na jejichž splnění je závislá moje účast.

Ubytování:

V Grand Hotelu Pupp požaduji jedno patro s dvěma apartmány vybavenými klimatizací s pylovým filtrem a uzavřeným vodovodním okruhem s ozónovou čističkou. V ložnici budou postele vybaveny matracemi plněnými grónskou mořskou vodou. Vedle ložnic požaduji zvláštní pokoj pro mé dva neapolské mastify a King Charlese mé manželky. Do pokojů si přeji růžové koberce Kelim a bíle lakovaný nábytek (2. Rokoko) z mobiliáře UMPRUM Muzea. Požaduji dále aparaturu Bosse a domácí kino Löwe, dva počítače iMac, tři separátní telefonní linky s rušičkou a dva sejfy.

Obrazová výzdoba bude mými díly, popřípadě obrazy od Francise Bacona. Do koupelny žádám pětimístnou vířivku, tři sprchové kouty, masážní stůl, výbavu fitness a opalovací tunel.

Do vybavení apartmánů si dále přeji chladicí pulty s bretaňskými ústřicemi, kaviárem Beluga, parmskou šunkou a ósackým suší. V baru chci mít červené víno Château Pétrus 1986 a Château Margaux 1988. Bílé víno Château D'Yquem 1983 a Montrachet-Chevalier 1984. Ze šampaňských vín upřednostňuji Veuve Cliquot Ponsardin Brut a ovšem Pol Roger Cuveé Sir Winston Churchill. Destilátů single malt whisky Glenn Fiddich a armagnac Montfort Vieux XO. Neperlivé vody Perrier a Evian Blue Diamond ve skle.

Na stejném patře musí být adekvátní ubytování pro mého komorníka, garderobiérky, vizážistu, thajského trenéra, čínského lékaře, japonského kuchaře, ukrajinského ochutnavače, tibetského lámu a dvě osobní ochránkyně. (Je zapotřebí zajistit dvě kovové skříně na uložení střeliva.)

Důležitá poznámka - ve stejném hotelu nesmí být ubytován pan Jan Svěrák.

Stravování:

Jídelníček bude v hotelové kuchyni schvalovat můj kuchař, který bude mít také hlavní dozor nad výběrem surovin. Pro pokrmy z tmavého masa bude používáno argentinské hovězí a z drůbeže australské perličky, ryby z ekologických sádek.

Anglické snídaně budou podávány v 10:00h v apartmá a polední studené stoly ve 14:00 tamtéž. Večeřet budu ve 21:30 a to u stolu prezidenta festivalu. Nepřeji si hudební doprovod. Prezident nebude po dobu večeře kouřit.

Doprava:

Přeji si aby na mou zahradu v Mukařově u Říčan byl přistaven vrtulník na přelet do Karlových Varů. Na místě pak budu požadovat bílý Bentley Continental s neprůstřelnými skly a Tomášem Engem jako řidičem. Vůz bude vybaven hifi aparaturou, televizí, počítačem a barem s výše uvedenými nápoji. Čalounění vozu bude v kombinaci z béžové kozinky a kůže krajty písmenkové. Při cestách na premiéry žádám doprovod na dvou motocyklech HD Electra Glide.

Je pravděpodobné, že se na místě vyskytnou nějaké drobné problémy, které jak věřím společně s porozuměním vyřešíme. Jste-li tedy připraveni přijmout tyto podmínky, mé účasti na festivalu nestojí nic v cestě.

S pozdravem

Theodor Pištěk

OSOBNOST DNE

PO TŘICETI LETECH JE V ČECHÁCH MURRAY ABRAHAM, SALIERI Z AMADEA

MÍ ČEŠI MI ROZUMĚJÍ

Murray Abraham těsně po včerejším příjezdu do Varů, šťastný, že je zase v Čechách.

Hned dva filmy, natáčené v roce 1983, se včera na festivalu promítaly herci **MURRAYI ABRAHAMOVI**, který spolu s prezidentem festivalu Jiřím Bartoškou a kameramanem **Amadea** Miroslavem Ondříčkem osobně předal cenu výtvarníkovi **Theodoru Pištěkovi**. Do Čech se filmový Salieri vrátil za prací a za svými přáteli.

Veronika Bednářová

Jaký byl Theodor Pištěk při natáčení Amadea?

Milý. Ale jak já ho otravoval! Byl jsem nervózní a chtěl jsem, aby všechny detaily na kostýmech seděly. Cítil jsem, že je to má šance, první velká filmová role. Theodor byl trpělivý a zdálo se, že mé úzkosti chápe. Vždyť divadelní *Amadeus* Petera Shaffera byl jednou z nejúspěšnějších her na světě, roli Salieriho znal každý a mnoho herců za ni obdrželo prestižní ceny. To, že jsem tu roli ve filmu dostal já, byl zázrak. Nedělám si legraci. Měl jsem příšerný strach. Schválně jsem i bydlel v jiném hotelu než ostatní členové štábu, abych se podobně jako Salieri držel stranou. Měl jsem pocit, že je to tak správně, že Salieri patří do ošuntělého hotelu plného krámů.

Byl jste takhle pečlivý ve všem?

Rozhodně. Řešil jsem s Theodorem i paruky! Stejný strach jsem znovu zažil teprve předvedním, kdy jsem v Praze poprvé zpíval před publikem. Měl jsem strašnou trému, ale stálo to za to; jako bych si zpěvem dopřál nový život. Studoval jsem ho jen dva nebo tři roky; zatím ještě nejsem zpěvák.

Když se na Amadea díváte, zdá se vám snad nějaká paruka nedokonalá?

Části, kde hraju starce, bych se nedotkl – je zábavná. A scéna na konci filmu, s Tomem Hulcem, který mi diktuje, je, myslím, taky dokonalá. Měli jsme dvě kamery a nemuseli si dělat starosti s opakováním – natočili jsme to celé najednou, jako na divadle.

S českými přáteli jste před 30 lety projezdil celé Čechy. Byli jste i ve Vavrech?

Tehdy ne, jsem tu poprvé. Všichni se mě dnes ptají na totéž: Jak moc se Čechy změnily? Samozřejmě že vidím vnější změny, je tu mnohem lepší jídlo, tehdy mi chybělo ovoce a zelenina. Když je přivezli, pamatuju se, jak lidé kvůli jahodám stáli ve frontách. Ale povahy se nezměnily, což je nejdůležitější. Mí čeští přátelé jsou stejně srdeční jako kdysi.

Prý od chvíle, kdy jste dostal Oscara, berete tuto sošku s sebou na každé své divadelní představení. Je to pravda?

Je. Až se vrátím do New Yorku, zase ji vezmu do divadla. Vždycky „Oskárka“ předám inspicientovi a řeknu mu: „Schovejte ho někde na jevišti, aby ho diváci neviděli, ale herci ano!“ Sám nechci vědět, kde se ukrývá. Pokaž-

dé najdou jiné místo. V koši na odpadky, v zásuvce pracovního stolu, ve váze, v nějaké rekvizitě. Dokonce pro něj kolegové začali šít kostýmy. Nejlepší je surfařský převlek – malé brýle, malé plavky, surfiček. Těch kostýmů je celá kolekce, musím je rozhodně ukázat Theodorovi!

Předvedním jste se v Praze stal zpěvákem. Jaké velké výzvy vás čekají teď?

Shakespeare, Molière, Pinter, Beckett, O'Neill a určitě i řečtí dramatici... Divadlo tu bude vždycky. A také se líbím bratrům Coenovým, objevím se v jejich příštím filmu. Je o hudební scéně v Greenwich Village v padesátých letech. Hraju promotéra, který v době, kdy folk ještě nic neznamenal, začal folkové zpěváky prosazovat. Krom jiného zastupoval Boba Dylana. S bratry Coeny se znám vážně dlouho, Ethan totiž napsal šest divadelních her a já jsem ve všech hrál.

Stvořil je Ethan Coen přímo pro vás?

Bylo by hezké, kdyby to tak bylo, ale napsal jednu hru, setkali jsme se – a pak napsal další. Možná na mě trochu myslel, ale zas takový egoista nejsem. V tom, co dělám, jsem dobrý, ovšem mezi námi – takových lidí je spousta. **I**

RECENZENTI ČSFD.CZ

FUTUROLOGICKÝ KONGRES

Izrael, Německo, Polsko, Lucembursko, Francie, Belgie, 2013, 120 min.

5. 7. 19:00 Pupp

ÚNOS

Dánsko, 2012, 99 min.

5. 7. 22:00 Espace Dorleans

AGENT =woody=

Tak tohle je pecka! Úplně mě to rozsekalo! Originální zpracování originální knihy, spanilá jízda Robin Wright – a asi nejlepší role Toma Cruise! Film Ariho Folmana vypráví o děsivé cestě, kterou se celý filmový průmysl řítí vpřed, aniž by bral na kohokoliv ohledy. Doufejme, že za dvacet let tady bude stejně mírně – a ne hůř! **I**

AGENT Kmotr

Dánský *Únos*, který se zaměřuje na psychologické vyjednávání mezi velkou korporací a piráty, není podbíživým hollywoodským kalkulem, ale pečlivě budovaným dramatem, které dávkuje napětí postupně. Skvěle propracované charaktery pak umožňují režisérovi Tobiasu Lindholmovi stavět na pozorování namísto emocionálního vydrání. **I**

DOCU OKÉNKO

Filip Šebek / Festivalový deník/

Zcela nezúčastněná a jakoby skrytá kamera se pozvolna přibližuje k mladíkovi sekajícímu na zahradě strom. Je mu v patkách, i když si jde uvařit kafe, pak již přesunuje svou pozornost na další členy rodiny. Mladšího sourozence pohrouženého do počítačové hry se závodními auty, babičku uprostřed pletení, malé dítě hrající si s balonkem a samozřejmě televizní obrazovku, u níž se sešli zbylí členové rodiny. Záběr na

ROGALIK

Polsko, 2012, 17 min.

5. 7. 17:00 Kino Drahomíra

ozdobený stromeček napovídá, že se blíží vánoční čas, a další ze všedních dnů v životě obyčejné polské rodiny se tak nese v lehké svátečním duchu. Ptáte se, proč byste měli v kině trávit čas

sledováním podobných banalit? Odpověď je jednoduchá, práce s voyeurisky zvědavou kamerou této pozoruhodné dokumentární eseye od Pawła Ziemilského za to stojí. **I**

KATEDRÁLY

Německo, 2013, 15 min.

5. 7. 17:00 Kino Drahomíra

síc. Znepokojivý pohled pod povrch čínského hospodářského zázraku autor umocnil skvěle pad-

noucí zvukovou kulisou i u nás dobře známé islandské hudebnice Hildur Guðnadóttir. **I**

PŘÍBĚH DĚTÍ A FILMU

Velká Británie, 2013, 101 min.

5. 7. 12:30 Malý sál

svého synovce a neteře. Jinak se naplno věnuje ukázkám z více než padesáti snímků, od Chapli-

nova *Kida* až k méně známým filmům z Íránu, Afriky, Indie a také Česka. **I**

Ambiciózní stavby v duchu nejnovějších trendů moderní architektury, monumentální činžovní domy zářící novotou či semaforey odpočívající každou sekundu, kterou před nimi musí řidiči strávit. Čínské město Kangbashi vypadá jako výkladní skříň překotně se modernizující „Říše středu“. Jen jedna věc tady tak

trochu schází. A to lidé. V zpracovaných vizuálních kompozicích doprovázených biblicko-surreálnou povídkou Michaela Endeho nám německý tvůrce Konrad Kästner přibližuje absurdní realitu města projektovaného pro dva miliony lidí, v němž jich ale zásluhou ziskuchtivých spekulantů žije jen pár desítek ti-

Pravidelní návštěvníci festivalu si možná vzpomenu na loňskou návštěvu excentrického seвероírského filmaře, cestovatele a především vášnivého cinefila Marka Cousinse. Míra jeho lásky k pohyblivým obrázkům je jasně doložitelná úctyhodnou stopáží 15 hodin, kterou má jeho originální dokument o vzniku a vývo-

ji filmu *Příběh filmu: Odysea*. Tentokrát přivezl do Varů o dost kratší, přinejmenším ale stejně zajímavý snímek, v němž se zaměřil na dětské filmové hrdiny. Pro přiblížení různých aspektů dětství ve filmu využívá kromě svého pronikavého komentáře, mistrně propojujícího nejrůznější filmové souvislosti, také záběry

DIVÁCKÁ CENA AUDIENCE AWARD **PRAVO**

Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

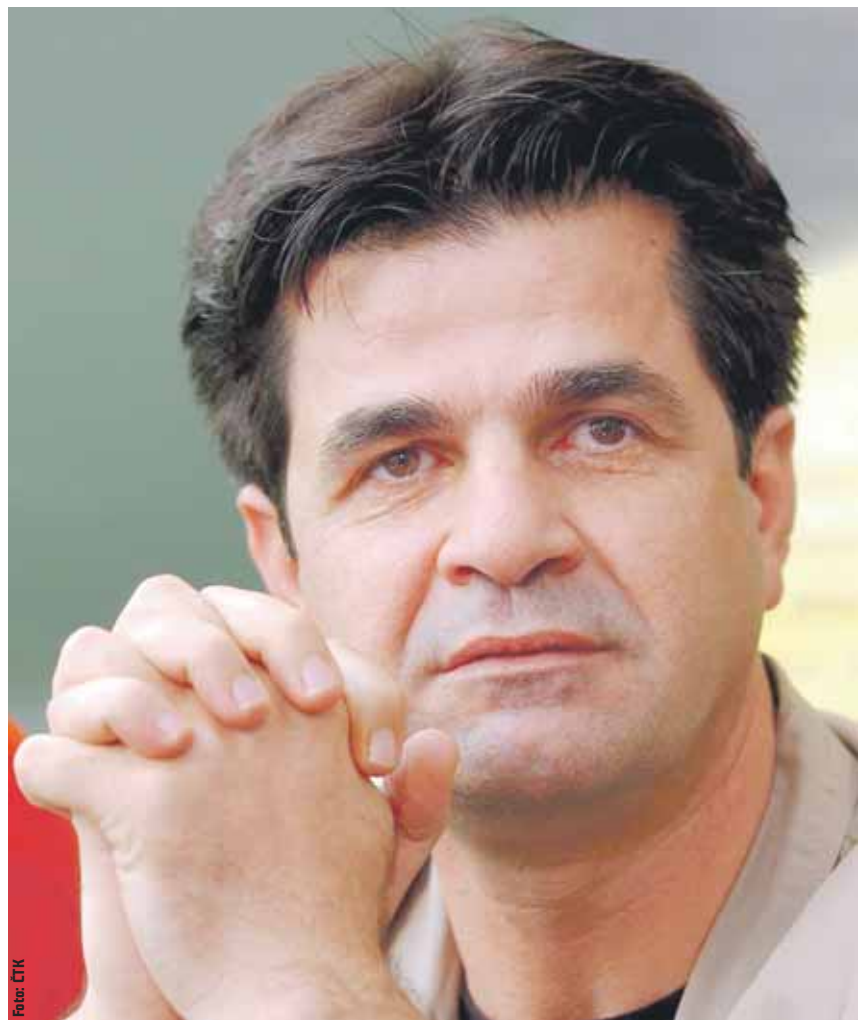
Průměrné hodnocení

1	SVEČENIKOVA DJECA Knězovy děti	1,17
2	VIVA LA LIBERTÀ Ať žije svoboda	1,18
3	VŠICHNI DOBRÍ RODÁCI Všichni dobří rodáci	1,19
4	ŠMEJDI Šmejdi	1,24
5	DABBA Cizí oběd	1,28
6	WADJDA Wadjda	1,30
7	OMAR Omar	1,30
8	OTÁZKY PANA LÁSKY Otázky pana Lásky	1,34
9	LOVE STEAKS Love Steaks	1,35
10	LA GRANDE BELLEZZA Velká nádhera	1,37

PRONÁSLEDOVANÝ ÍRÁNSKÝ REŽISÉR DŽAFAR PANAHI PO LETECH PROLOMIL NUCENÉ MLČENÍ A POZDRAVIL KARLOVARSKÉ DIVÁKY

PRÁZDNÁ ŽIDLE PRO PANAHIHO

Poprvé od svého odsouzení před dvěma a půl lety navštívil slavný režisér **DŽAFAR PANAHI** zahraniční festival. Aspoň přes Skype. Doma v Íránu čeká Panahí na nástup k šestiletému nepodmíněnému trestu, nesmí vycestovat, je pod stálým dohledem, navíc má dvacetiletý zákaz provozovat svou milovanou profesi. Vzájemný kontakt tak udělal obrovskou radost jak karlovarským návštěvníkům projekce Panahího filmu *Zatažený závěs*, tak jemu samotnému. „Těším se, až vám jednou přivezu svůj nový snímek,“ vzkázal divákům.

Džafar Panahí byl odsouzen za snahu natočit dokument o protestech po zvozzvolnění Mahmúda Ahmadínežáda prezidentem.

Zbyněk Vlasák

Právě *Zatažený závěs* je druhým z filmů, které vznikly ilegálně až po udělení trestu. Premiéru měl letos na Berlinale, pozdravit diváky si však Panahí dovolil až tady, v Karlových Varech. Blíže o celém nápadu i o tom, jak režisér zvládá složité podmínky, do nichž byl íránským režimem uvržen, jsme si povídali s jeho dcerou **Solmaz Panahí**.

Jak vznikl nápad pozdravit karlovarské diváky?

Byli jsme ve Varech spolu už v roce 2001, kdy byl táta v porotě. Má zdejší festival moc rád. Včera jsem mu do telefonu říkala, jaká je škoda, že tady bude jeho film uvádět sama. On chvíli přemýšlel a pak pravil: „Budu tam s tebou.“ Když můj otec něco takhle řekne, musí to uskutečnit – v tu chvíli jsem si byla jista, že najde způsob, jak to zařídit.

Neměl obavy, že by mu takový vzkaz mohl uškodit?

V Íránu dostal trest šesti let odnětí svobody, navíc nesmí dvacet let točit, produkovat, psát scénáře, a nemá dovoleno ani poskytovat rozhovory. Mezi všemi těmi zákazy ale není, že by nemohl na dálku poslat vzkaz. Proto se rozhodl, že se poprvé od doby, co nesmí opustit Írán, vydá, aspoň symbolicky, za jeho hranice. A tak jsme pro karlovarské diváky přichystali překvapení. Pro tátu to bylo něco speciálního. Zase mohl být přítomen na velkém festivalu. Prostřednictvím mého telefonu navíc viděl a slyšel diváky v sále, jak moc mu tleskají.

Jak to vypadá s jeho trestem?

Není ve vězení, ani v domácím vězení, může cestovat po vlastní zemi, ale to neznamená, že je svobodný. Jeho telefon je monitorován, jeho e-maily taky. Od doby, kdy padl verdikt, což bylo před dvěma a půl lety, čeká, kdy dostane příkaz k nástupu do vězení. Neví, co bude dál, to je to nejhorší jak pro něj, tak pro

Foto: Milan Malíček

Film *Zatažený závěs* na festival doprovodila režisérova dcera Solmaz Panahí.

nás, jeho rodinu. Navíc se nekonečné dny čekání v Íránu do samotného trestu nezačítávají. To není svoboda.

Jak celou situaci nese?

Nepamatuju se, že by byl někdy pod tak obrovským tlakem. On musí být pořád v záprahu, je už taková povaha. A když má zakázáno točit, což si jako svou cestu vybral už jako kluk, je to pro něj těžké. Někdy mám pocit, že jsou pro něj filmy důležitější než rodina. Režim mu sebral celý život. Měl velké deprese.

Jak se proti tomu všemu snaží bojovat?

Jediný způsob, jak se z toho dostat, je natočit nový film – potají, neoficiálně. A snaží se aspoň psát scénáře do šuplíku. Můj otec vždycky točil o íránské společnosti, venku, s lidmi z ulice. To teď nejde. Všechny jeho nové věci se musí natáčet v interiérech. Není to jeho styl, ale co mu zbývá.

V Íránu byl nedávno zvolen nový prezident. Je pro vás volba Hasana Rúháního novou nadějí?

Naše odvolání proti trestu bylo zamítnuto, znovu žádat nemůžeme. Nový prezident se k situaci politických vězňů či umělců, kteří se nesmějí věnovat svému oboru, oficiálně nijak nevyjádřil. My si jen můžeme uchovat naději, že se poměry jednou změní. Doufám, že se to stane.

Může v téhle situaci nějak pomoci podpora ze strany zahraničních festivalů?

I když můj otec oficiálně nemůže pracovat, je pro něj jakákoliv taková podpora povzbuzením. A samozřejmě režim kvůli ní váhá, co dál. Máme pocit, že čekají, až se na tátu zapomene, až ho festivaly přestanou zvát, až na nich nebude k vidění ona prázdná židle, která upozorňuje na to, že tátovi nedovolili přijet. Naštěstí lidé na něj zatím nezapomněli. **I**

Přehrajte si pozdrav Džafara Panahího karlovarským divákům >

DOKUMENTÁRNÍ SOUTĚŽ

DAVID NEUZNÁVAL ŽÁDNÉ MEZE

DK

5. 7. 14:00 Kíno Drahomíra

Jediným českým zástupcem v dokumentární soutěži je navýsost autorský portrét Davida Kopeckého **DK**. Silný snímek o životě a smrti nekompromisního architekta natočila jeho žena, filmová pedagožka **BÁRA KOPECKÁ**.

Filip Šebek

Obávám se, že většina lidí vůbec netuší, kdo byla hlavní postava vašeho snímku. Můžete ji ve zkratce představit?

Davida Kopeckého znají podle mě všichni, kdo se zabývají ar-

chitekturou. Jeho osobnost se nedala přehlédnout v žádném směru. Každá jeho realizace získala publicitu a ocenění. Skleněný dům ve Stupavě, krystal v Černošicích i poslední stavba podle Davidova projektu, hexagon v Mněšku, získaly nominace na cenu

Miese Van Der Rohe. Na benátském Biennale 2002 představil koncept architektury bez architektů Next – systém umožňující uživatelům navrhovat a měnit svůj vlastní dům. Byla to revoluční myšlenka, ale následovalo nepochopení a skandál. Což bylo u Davida obvyklé. David byl taky můj partner a otec mé dcery. Bohužel před čtyřmi lety zemřel.

Velmi mě zaujala formální stránka vašeho snímku, který rozhodně není standardním, chronologicky sestaveným portrétním dokumentem. Měla jste už před natáčením naplánováno, jak byste chtěla, aby váš film vypadal?

Věděla jsem, že to bude poněkud temná koláž, ale měla být rozvětvenější, vrstevnatější... Jenže každý film nakonec žije svým vlastním životem. Nakonec zůstalo to nejnepatrnější. Je to výsledek souboje jak s materiálem, tak se sebou. Ale pořad je to film o lásce a o ztrátě a jsem ráda, že to mnozí pochopili. Jinak by to bylo kruté a samožerské.

Počítám, že jste původně plánovala stříhat film sama, když jste vystudovaná střihačka.

Plánovala, pak jsem ale zjistila, že na to psychicky nemám, sedět nad tím sama, bolelo to, tělo se vzpíralo vstupovat do toho stále znovu. Film se mnou stříhal Michal Dvořák, velice talentovaný student FAMU a můj oblíbený spolupracovník. Nejdřív se trochu vylekal, ale pak přicházel s užasnými nápady. Dal si s tím strašně moc práce a výsledek je z jeho strany skvělý. Měla jsem spoustu

Foto: Milan Malíček

Bára Kopecká začala o svém manželovi natáčet ve snaze vyrovnat se tak s jeho umíráním.

materiálů a archivů v různých formátech a chtěla jsem, aby to zůstalo syrové, jako hromada fotek vysypaných na stůl, útržky zážitků. Ale přitom jsem požadovala, aby to bylo přesné. Jak ve filmu říká Ivan Kroupa o své spolupráci s Davidem: chtěli jsme, aby všechno bylo na hraně, aby to už bolelo, ale ještě nespadlo. Nevím, do jaké míry to vyšlo, ale to byl můj cíl.

Jak vás překvapila pozvánka do karlovarské soutěže v konkurenci několika set celovečerních dokumentů z nejrušnějších zemí světa?

Mě především překvapilo, že film tolik lidí přijímá. Doufala jsem, že ho pochopí aspoň pár zasvěcených. Ale při projekci pracovní verze jsem zjistila, že film působí silně i na lidi, kteří s uměním nemají nic společného. Několik z nich mi pak i psalo, že se jim o filmu zdálo a že na něj musí stále myslet. Strašně se mi ulevilo, že to všechno snad dává smysl.

Váš snímek je hodně osobně laděný, přesto má univerzální přesah. Jak byste na něj chtěla pozvat festivalové diváky?

David žil tak, jak bychom si

možná přáli žít všichni. Soustředil se jen na to, co mu připadalo důležité, a nedělal kompromisy, nikdy. Za cenu toho největšího průřezu, konfliktu, destrukce. To je ovšem cena někdy hodně vysoká. David neuznával žádné meze, což bylo inspirující, posouval tím hranice, rozšiřoval obzory. Ale taky to s sebou neslo prvek násilí. Měl v sobě odvahu sahající až k sebezníčení. Kde vedou hranice mezi svobodou a bezohledností, mezi ideálem a egem, to je otázka, nad kterou podle mě stojí za to přemýšlet. **I**

Foto: KVIF

Radikalismus architekta Davida Kopeckého se promítl jak do jeho práce, tak i soukromého života.

10:30

**The Stone Roses:
Made of Stone /
The Stone Roses:
Made of Stone****Kongresový sál 933**Režie: Shane Meadows
United Kingdom, 2013, 96 min.

„Pokud ten film necháte natočit někoho jiného, zabijí se,“ řekl režisér Shane Meadows kultovní manchesterské rockové kapele The Stone Roses. The band gave him the thumbs up and we now have before us an energetic documentary tracking the band's reunion.

“Look, if you let anyone else make this film, I'll kill myself,” director Shane Meadows announced to cult Manchester rock band The Stone Roses. The band gave him the thumbs up and we now have before us an energetic documentary tracking the band's reunion.

10:30

**Sao Karaoke /
Karaoke Girl****Lázně III 9L1**Režie: Visra Vichit-Vadakan
Thailand, 2013, 77 min.

Vizuálně působivý snímek, stírající hranici mezi dokumentem a fikcí, sleduje příběh patnáctileté Sa, která pracuje coby sexuální společnice v Bangkoku, aby uživila rodinu žijící na vesnici. Osobní pouto, vzniklé mezi Sa a režisérkou, umožnilo stvořit lidský příběh, vyprávějící mnohem více o snech, emocích a přáních než o sexu.

Blurring the line between documentary and drama, this visually powerful movie relates the story of Sa, a Thai village girl who works in the Bangkok sex trade in order to support her family back home. The personal connection that grew between Sa and the director allowed for the creation of

an inexpressibly human story that reveals much more about dreams and emotions than about sex.

11:30

**Svečeničova djeca /
Knězovy děti****Kino Drahomíra 9K2**Režie: Vinko Brešan
Croatia, Serbia, 2012, 96 min.

Mladý kněz, přidělený do malé obce na malebném dalmatském ostrůvku, zděšeně zjišťuje, jak málo se tu rodí dětí. Když mu zpověď místního trafikanta odhalí příčinu, rozhodne se zjednat poněkud nestandardním způsobem nápravu. Výsledkem je stoupající počet neplánovaných těhotenství a demografický přírůstek. Jenomže ne všechno se vyvíjí tak, jak si idealistický páter vysnil.

A young priest assigned to a community on a picturesque Dalmatian islet is appalled at its very low birthrate. When the confession of a local tobaccoist reveals the reason why, he opts for a rather unusual method for rectifying the situation.

12:30

Krátké filmy / Imagina**Kinosál B 952****Die Arbeiterinnen
verlassen die Fabrik /
Odchod dělnic z továrny**Režie: Katharina Gruzei
Austria, 2012, 11 min.**The Capsule / Kapsle**Režie: Athina Rachel Tsangari
Greece, 2012, 35 min.**Fikon / Fíky**Režie: Tony Cederteg
Sweden, 2012, 6 min.**Já tam mám tělo /
Já tam mám tělo**Režie: Adéla Babanová
Czech Republic, 2012, 32 min.**Šumění / Šumění**Režie: Daniel Pitín
Czech Republic, 2012, 8 min.

12:30

**This Is Martin Bonner /
To je Martin Bonner****Malý sál 923**Režie: Chad Hartigan
USA, 2013, 83 min.

Martin Bonner se přestěhoval do malého města, v práci se stará o právě propuštěné vězně a ve svých téměř šedesáti letech začíná vést nový život. Neotřelá meditace nad přátelstvím a možností chytit v životě druhý dech staví na nepatetických hereckých výkonech a nenápadně, ale nápaditě režii.

After moving to a small town, Martin Bonner works helping parolees adjust, and even though he is pushing 60 he wants to begin leading a new life. This fresh meditation on friendship and the possibilities of getting a second wind in life gains support from sparsely emotional performances and inconspicuous yet resourceful direction.

13:00

**Zemestane akhar /
Poslední zima****Espace Dorleans 9E2**Režie: Salem Salavati
Iran, 2012, 77 min.

Starosta pociťuje odpovědnost za vyhlášenou vesnici, zatímco jeho žena tráví čas vyšíváním a čeká na návrat nezvěstného syna z armády. Obrazové vytříbené podobenství o lidech, pro něž se zastavil čas, kteří nemění svůj odevzdaný způsob života a našli vlastní způsob, jak se smířit s rodinnou tragédií.

The mayor feels responsible for the depopulated village, whereas his wife spends her time embroidering and waiting for the return of their missing son from the army. A visually sophisticated parable about people for whom time has stopped, who hold onto their resigned way of life; they have found their own way to come to terms with family tragedy.

13:00

**Con-dor-eun Nal-ah-gan-da /
El Condor Pasa****Kongresový sál 935**Režie: Jeon Soo-il
South Korea, 2012, 102 min.

Katolickému knězi vstoupí do života tragédie, za kterou cítí zodpovědnost. Nový snímek předního korejského artového režiséra Jeon Soo-ila, jenž v roce 2009 soutěžil na MFF Karlovy Vary s kontemplativním snímkem *Himálaj*, se pohybuje na hranici spirituálního filmu a niterného osobního dramatu.

Tragedy enters the life of a Catholic priest and he feels responsible. The latest picture by leading Korean art-house director Jeon Soo-il, who competed at KVIFF 2009 with the contemplative film *Himalaya*, *Where the Wind Dwells*, blends spiritual investigation with introspective personal drama.

13:00

**Heaven's Gate /
Nebeská brána****Městské divadlo 903**Režie: Michael Cimino
USA, 1980, 216 min.

Režisérem posvěcená, digitálně zrestaurovaná verze legendárního čtyřhodinového antiwesternu, jehož skandální ne-

úspěch definitivně položil studio United Artists a zničil kariéru svému tvůrci. Kris Kristofferson, Christopher Walken a Isabelle Huppert jsou tři charismatické „hroty“ milostného trojúhelníku ve Wyomingu na konci 19. století, kdy bohatí dobytkaři snovali ďábelský plán vyvraždit stovku přistěhovalců z Evropy.

The director-blessed, digitally restored version of the legendary four-hour anti-Western, whose scandalous failure tolled the death knell for United Artists and ruined its creator's career. Kris Kristofferson, Christopher Walken, and Isabelle Huppert are the three charismatic apices of a love triangle that forms in late 19th-century Wyoming as wealthy cattle barons hatch a devilish plot to butcher more than one hundred European immigrants.

13:30

**Laulu koti - Ikävästä /
Finská krev, švédské srdce****Lázně III 9L2**Režie: Mika Ronkainen
Finland, Sweden, 2012, 90 min.

Jímavý dokument o cestě otce a syna se chvílemi proměňuje v hudební road movie o problémy zatížené historií emigrace Finů do Švédska. Z kina budete odcházet s přáním opatřit si soundtrack.

Boasting a playful form and emotional content, this touching documentary shows a father and son road trip morphing into a musical journey that examines the fraught history of Finnish immigration in Sweden. You will leave wishing for a soundtrack album.

14:00

**A Field in England /
Pole v Anglii****Kino Drahomíra 9K3**Režie: Ben Wheatley
United Kingdom, 2013, 90 min.

Anglie, občanská válka. Skupinka mužů prchá ze zruční bitvy, je ale zajata a musí se účastnit hledání pokladu, který je prý pohřben někde v poli. Ještě než začnou kopat, pozvou podivné houby, díky kterým se vše poněkud zvrhne. Uhrančivá filmová partie s doteky mystéria i grotesky.

England, civil war. A group of men flee from a raging battle but they are captured and forced to take part in a hunt for treasure supposedly buried somewhere in a field. But before they start digging, they gobble up some strange-looking mushrooms and then everything goes pear-shaped. A beguiling piece with touches of mystery and farce.

15:30

**Krátké filmy /
Zaostřeno na kurdský film****Kino Čas 9C3****Ard al abtal / Země hrdinů**Režie: Sahim Omar Kalifa
Belgium, Iraq, 2011, 17 min.

Irácko-iránská válka vrcholí. Chlapec a dívka sbírají zbraně, které pak jejich matka prodává. Děti se těší na kreslené filmy, jenže na všech televizních kanálech se vysílá saddámovská propaganda. Možná bude větší zábava s brutálním bratrancem, mohou si spolu zahrát na válku a mučení.

The Iran-Iraq War is coming to an end. A boy and girl collect weapons for their mother to sell. The kids are looking forward to watching cartoons but Saddam Hussein is speaking on every single TV station. Maybe it will be more fun playing war and torture with their brutal cousin.

Sessiz / Bé deng / Beze slovRežie: Rezan Yeşilbaş
Turkey, 2012, 15 min.

Mladá žena se chystá navštívit uvězněného manžela. Ve věznici se však smí hovořit pouze turecky a ona mluví jenom kurd-

Pokračování na str. 7

Cestování ve vlastní režii

Zrežiruj si svojí cestu a zalet si do světových filmových měst za skvělé ceny. Navštiv Řím, Miláno, Nice, Soul, Tokio a další města z filmových pláten.

Rezervuje nyní na **csa.cz**

www.czechairlines.com

French Films on 48th Karlovy Vary International Film Festival

INSTITUT
FRANÇAIS
PRAGUE

uniFrance films

LA TENDRESSE

Friday / Pátek 5. 7.

13:30 / Lázně III / 8L2
PARADJANOV / PARADŽANOV
(Serge Avedikian, 95 min) / EW
18:30 / Kino Čas / 804
CODE INCONNU / KÓD NEZNÁMÝ
(Michael Haneke, 117 min) / BF
18:30 / Thermal, Malý sál / 824
LA TENDRESSE / NĚHA (Marion Hänsel, 78 min) / AV
19:00 / Pupp / 8P7
THE CONGRESS / FUTUROLOGICKÝ KONGRES
(Ari Folman, 120 min) / H
21:30 / Thermal, sál B / 855
BLACK MASS RISING (Shazzula, 120 min) / I
22:00 / Thermal, Kongresový sál / 838
UN GIORNO DEVI ANDARE / JEDNOU MUSÍŠ JÍT
(Giorgio Diritti, 105 min) / H

Saturday / Sobota 6. 7.

09:00 / Kino Drahomíra / 9K1
A NAGY FÜZET / LE GRAND CAHIER / VELKÝ SEŠIT
(János Szász, 100 min) / C
10:00 / Karlovarské městské divadlo / 9D1
L'IMAGE MANQUANTE / CHYBĚJÍCÍ OBRAZ (Rithy Panh, 90 min) / H
10:00 / Espace Dorleans / 9E1
LE TEMPS DE L'AVENTURE / OHVILE SETKÁNÍ
(Jérôme Bonnell, 105 min) / H
16:00 / Thermal, Kongresový sál / 936
JEUNE ET JULIE / JEN 17 (François Ozon, 95 min) / H
16:30 / Lázně III / 9L3
GRZELI NATELI DQEEBI / V ROZPUKU (Nana Ekvtimishvili, 102 min) / VC
18:30 / Thermal, Malý sál / 924
GRIGRIS (Mahamat-Saleh Haroun, 101 min) / H
18:30 / Thermal, sál B / 954
TANGO LIBRE (Frédéric Fonteyne, 98 min) / H
19:00 / Espace Dorleans / 9E4
MIELE (Valeria Golino, 96 min) / H
21:30 / Kino Čas / 905
HELI (Amat Escalante, 105 min) / H

LE TEMPS DE L'AVENTURE

sky, takže se svým mužem nemůže promluvit ani slovo. Přestože je zakázáno přinášet vězňům cokoli zvenčí, najde způsob, jak mu propašovat nové boty. Zlatá palma pro krátký film na 65. MFF v Cannes.

A young woman goes to visit her incarcerated husband. In prison, however, only Turkish is allowed, but since she only speaks Kurdish she can't say a single word to her husband. And despite the fact that it is strictly forbidden to bring the inmates anything from the outside, she finds a way of smuggling him in some new shoes. Palme d'Or for Best Short Film at the 65th Cannes IFF.

Ghi Ghoo / Ghi Ghoo

Režie: Iraj Mohammadi Zarini
Iran, 2012, 12 min.

Minimalistický příběh o člověku, ptáku, hnízdě a zvonečku. Starší muž vybavený lupou kráčí pouští a pustinou, mezi ruinami, jako by hledal poklad. Později si vezme na pomoc i žebřík. Jeho pozornost upoutá černý havran... Obrazové i zvukově vynalézavá hra barev, světla, stínů a tónů.

A minimalist story about a man, a bird, a nest, and a bell. Equipped with a magnifying glass, an old man moves across desert and wasteland, among ruins, as if looking for treasure. Later he gets a ladder to aid him in his work. A raven catches his eye... An audio-visually imaginative game of color, light, shadow, and tone.

Ghoroube halazoun / Soumrak hlemýždě

Režie: Azad Mohammadi
Iran, 2012, 19 min.

Hlídač obrovského vrakoviště se poplakuje mezi rozpadajícími se automobily a zdá se, že na všechno rezignoval. Jednoho dne upoutá jeho pozornost tajemná žena v černém... Symbolický, poetický a zároveň hyperrealistický film beze slov využívá fotogenii industriální krajiny.

A guard at a huge auto salvage yard lounges around among the dilapidated vehicles, clearly having resigned himself to fate. One day a mysterious woman in black grabs his attention... A symbolic, poetic, and, at the same time, hyperrealistic film without words that makes use of a photogenic industrial landscape.

Melody bard / Melodie kamenů

Režie: Parviz Rostami
Iran, 2011, 11 min.

Kameny provázejí horaly od narození ke smrti: s kamínky si hrají děti, kámen se těží v lomu, z kamene se vyrábějí hmoždíře a žernovy, staví se chrámy a tesají se sochy. Bez skály by nebylo ozvěny, kámen poslouží jako hudební nástroj, zbraň i náhrobek. Stříhově vytříbený poetický dokument.

The sound of stones accompanies highlanders their whole lives: children play with stones, stone is cut from quarries, millstones and mortars are made of stone, churches are built of stone, and stone is the material of statues. Without stone cliffs there would be no echo. Stones serve as musical instruments, weapons, and grave markers. A poetic, elegantly edited documentary.

Bawke / Táta

Režie: Hisham Zaman
Norway, 2005, 16 min.

Otec s malým synem uprchnou přes hranice. Aby mohli v cizí zemi zůstat, nemůže se táta ke svému synovi přihlásit. Otcovská láska si ale najde způsob, jak o sobě podat zprávu a aspoň trochu chlapce potěšit. Film je věnován všem, kdo opouštějí své rodné země, kořeny a jazyk, aby hledali lepší život.

A father and his little boy escape across the border. In order for them to remain in the foreign country, the father cannot acknowledge his son. But the father's love finds a way of making itself known, bringing at least some happiness to the boy. The film is dedicated "to all those leaving their native countries and their roots and language in search of a better life."

Su Re / O králi

Kinosál B 953

Režie: Giovanni Columbu
Italy, 2012, 80 min.

Převyprávění klasického biblického příběhu o ukřižování Ježíše Krista na hoře Golgota se kromě syrového vykreslení vyznačuje i esteticky působivou stránkou a podnětným posunem řady významů.

This retelling of the classic biblical story of the Crucifixion of Christ on Golgotha stands out not only for its raw narrative style, but also for its moving aesthetic and provocative shift in meaning.

The Panic in Needle Park / Panika v Needle Parku

Malý sál 924

Režie: Jerry Schatzberg
USA, 1971, 110 min.

Studentka Helen se po ilegálním potratu ocitne bez domova. Nachází porozumění a oporu u sympatického mladíka Bobbyho. Když zjistí, že jde o narkomana živícího se překupnictvím drog a drobnými podvody, je pozdě: uvázla ve světě, jehož jedinou skutečnou hodnotou nejsou city, ale injekční stříkačka a balíček s bílým práškem.

A student named Helen finds herself homeless after an illegal abortion but she soon accepts understanding and support from nice guy Bobby. But by the time she discovers he's a junkie who makes a living as a dealer and smalltime hustler it's already too late: she's become lost in a world where feelings don't matter nearly as much as the next fix.

Whitewash / V závějích

Espace Dorleans 9E3

Režie: Emanuel Hoss-Desmarais
Canada, 2013, 88 min.

Thomas Haden Church (*Bokovka*) si to žene váníci v malém pluhu a moc dobře ví, že tragédii již neodvrátí. Uprostřed zasněženého lesa se však tomuhle „osamělému běžci“ pořad otevírá nečekaně mnoho možností, jak naložit s vlastní budoucností. Kterou z nich hrdina téhle značně temné komedie zvolí?

As Bruce Landry (*Sideways*' Thomas Haden Church) zips along through a blizzard on his tiny snowplow, he knows very well he won't avert tragedy. But while hiding in a snowy wood, this lone wolf keeps discovering more possibilities for dealing with his future. Which one will the hero of this dark comedy choose?

Jeune & jolie / Jen 17

Kongresový sál 936

Režie: François Ozon
France, 2013, 95 min.

Sedmnáctiletá studentka Isabelle během léta v jihofrancouzském letovisku absoluuje svou první sexuální zkušenost. Prázdninová epizoda je však jen začátkem příběhu sexuální zvědavé dívky, která se po návratu do Paříže začne za peníze scházet s nejrůznějšími staršími muži.

During her summer holiday at a resort in southern France, 17-year-old Isabelle experiences her first sexual encounter – an episode that is just the beginning of this story about a sexually inquisitive girl. After returning to Paris, she begins to earn money through encounters with various older men.

Grzeli nateli dgeebi / V rozpuku

Lázně III 9L3

Režie: Nana Ekvimishvili, Simon Gross
Georgia, Germany, France, 2013, 102 min.

Film potvrzuje momentální statut Gruzie jakožto země, odkud vycházejí pozoruhodné talenty. V rozpuku je působivé dílo, vyznačující se vřímavým uchopením tématu dospívání. V jeho centru stojí dvě pubertální kamarádky, které se do příslušného věku dostávají v roce 1992, právě když Gruzie po dlouhé době znovu získala nezávislost.

Georgia's reputation as the latest cinematic hotspot for emerging talent is enhanced further by *In Bloom*. It's an absorbing, intelligently assembled coming-of-age that revolves around two pubescent gal-pals growing up in 1992, just after independence was restored.

17:00

Styd / Hanba

Kino Drahomíra 9K5

Režie: Yusup Razykov
Russia, 2013, 90 min.

Polorozpadající se vojenskou základnu na severu Ruska obývá komunita žen, jejichž manželé slouží na moři. Ženy dlouhé dny trpělivě čekají na své muže s nadějí, že se i tentokrát ze své mise vrátí... Děj působivě vystavěného civilního dramatu zasadil renomovaný režisér Jusup Razykov do mrazivé zimní krajiny severního Ruska, jejíž nehostinnost i chladnou krásu mistrovsky zachytil kameraman Jurij Michajlišin.

A half-crumbling military base in northern Russia is home to a community of women whose husbands are out at sea. The women patiently wait out the long days, hoping that their men will come back safely from their mission this time as well... Renowned director Yusup Razykov set his effectively-constructed, understated drama in the icy winter landscape of northern Russia, whose desolation and chilling beauty is masterfully captured by cameraman Yuri Mikhaylishin.

18:30

Ekspeditionen til verdens ende / Expedice na konec světa

Kino Čas 9C4

Režie: Daniel Dencik
Denmark, Sweden, 2013, 90 min.

K majestátním fjordům v severovýchodním Grónsku se vydává mohutný trojstěžník s netradiční vědeckou výpravou na palubě. Naleznou účastníci expedice nové živočišné druhy? A setkají se tvář v tvář s ledním medvědem? Epicky dobrodružná dokuesej diváky okouzlí jak hypnoticky krásnými záběry, tak jedinečným humorem.

A massive three-masted schooner with an unusual scientific crew on board sets out for the majestic fjords of northeastern Greenland. Will the participants of the expedition discover any new animal species? Will they encounter a polar bear face-to-face? Regardless, this epic documentary essay will enchant viewers through its hypnotic visual beauty and one-of-a-kind humor.

18:30

Tango libre / Tango libre

Kinosál B 954

Režie: Frédéric Fonteyne
Belgium, France, Luxembourg, 2012, 98 min.

Příběh vězeňského dozorce JC, muže bez minulosti či budoucnosti, je vizuálně vytříbeným, pohádkově laděným příběhem o různých podobách lásky, která se nenechá spoutat společenskými konvencemi. Nejnovější snímek talentovaného belgického tvůrce byl uveden na MFF v Benátkách v sekci Orizzonti, kde získal Zvláštní cenu poroty.

The story of prison guard JC, a man without a past or a future, is a visually accomplished, fairytale-like story about the various forms of a love that will not be bound by social convention.

18:30

Grigris / Grigris

Malý sál 925

Režie: Mahamat-Saleh Haroun
Chad, France, 2013, 101 min.

Mladý Grigris má ochrnutou nohu, ale svou taneční exhibici budí obdiv barových hostů. Když výdělků z vystoupení nestačí na zaplacení nemocnice, kde se ocitl jeho nevlastní otec, zaplete se hrdina s místním podsvětím, a to se mu málem stane osudným.

Young Grigris may have a paralyzed leg but his dance skills wow bar patrons. When his takings from performing aren't enough to pay for his stepfather's hospital bills, the protagonist gets involved with the local underworld and things nearly reach a critical point.

Pokračování na str. 8

REVIVAL

v českých kinech od 11. července

ZVEME VÁS NA NOVOU KOMEDII OD ALICE NELLIS

hlavní program – mimo soutěž,
48. MFF Karlovy Vary

RWE

The energy to lead

www.rwe.cz

Karlovy Vary
International Film Festival

HRDÝ PARTNER

48. ročníku

MFF Karlovy Vary

Šlechtic mezi pivy

18:30

Tian zhu ding / Dotek hříchu
Městské divadlo 905Režie: Jia Zhang-Ke
China, Japan, 2013, 133 min.

Čtyři postavy, zastupující různé kouty Číny a různé vrstvy současné společnosti, čtyři příběhy převzaté z reality. Drastické scény násilí jako reakce na příkoří nebo jako projev bezmocného hněvu vůči bezpráví a ostudným jevům ve společnosti, mezi něž nejčastěji patří nevyhladitelná korupce. Světově proslulý režisér Zhang-Ke získal letos v Cannes cenu za scénář.

Four characters represent different areas of China and different strata of contemporary society. Their four stories, drawn from reality, are characterized by drastic scenes of violence as a reaction to injury or as an expression of impotent rage in the face of injustice and disgraceful social phenomena, most often persistent corruption. World-renowned director Jia Zhang-Ke took award for Best Screenplay this year at Cannes.

19:00

Miele / Miele
Espace Dorleans 9E4Režie: Valeria Golino
Italy, France, 2013, 96 min.

Irene musí před svým otcem a přáteli skrývat nebezpečné tajemství: pod krycím jménem Miele je členkou organizace, která pomáhá smrtelně nemocným lidem odejít dobrovolně ze světa. Valeria Golino, kterou můžeme znát z řady filmů (*Respiro*, *Divka od jezera*), si pro svůj režijní debut zvolila nesnadné téma eutanazie. Její film získal letos v Cannes Zvláštní uznání Eklektické poroty.

Irene is forced to hide a dangerous secret from her father and friends: under the codename Miele, she belongs to an organization that helps terminally ill people voluntarily depart from this world. For her directorial debut, Valeria Golino, known as an actress in numerous films (*Respiro*, *The Girl by the Lake*), selected the thorny topic of euthanasia.

19:00

Fruitvale Station / Fruitvale
Kongresový sál 937Režie: Ryan Coogler
USA, 2013, 85 min.

Poutavé drama, které na letošním Sundance získalo ceny poroty i diváků a posléze bylo uvedeno v Cannes, přibližuje skutečný a šokující příběh Oscara Granta, dvadvacetiletého Američana, kterému se stal osudným střet s policií ve stanici metra Fruitvale v sanfranciské Bay Area o silvestrovské noci roku 2008.

New Year's Eve 2008. The true and shocking story of Oscar Grant, a 22-year-old American whose encounter with police at the Fruitvale BART station in Oakland, California, ended in tragedy. This engaging picture won both the Grand Jury Prize (dramatic feature) and the Audience Award (US drama) at this year's Sundance festival, and subsequently screened at Cannes.

19:30

The Broken Circle Breakdown / Broken Circle Breakdown
Lázně III 9L4Režie: Felix van Groenigen
Netherlands, Belgium, 2012, 111 min.

Díky sofistikovanému střihu vystupuje na povrch složitý komplex emocí, které provázají bluegrassovými melodiemi prostoupené melodrama dvou milujících se lidí. Film, jenž donutí každého k slzám a zároveň potěší skvělým soundtrackem, se stal doma v Belgii velkým hitem. Na Berlinale 2013 v sekci Panorama získal Cenu diváků a cenu Europa Cinemas Label.

Sophisticated editing brings out the story's complex emotional undercurrents in this bluegrass-infused Flemish meller about two lovers. A huge hit at home, this crowd-pleasing tearjerker with a terrific soundtrack scooped up the Panorama Audience Award and Europa Cinemas Label at the Berlinale.

20:00

Tsvetat na hameleona / Barva chameleona
Kino Drahomíra 9K7Režie: Emil Christov
Bulgaria, 2012, 114 min.

Temně komická evokace absurdit komunistické totality těsně před jejím pádem zároveň sleduje úspěšný vzestup amorálního oportunisty. Původně se stal donašečem ze státního pověření, posléze si mandát ke špiclovským dobrodružstvím udělí sám. Režisér Christov stvořil fantastní realitu, v níž se kařkovsky vykloubená byrokratická logika propojuje s hrdinovými vražednými nápady.

This darkly comic evocation of communist absurdities circa 1989 follows the fortunes of an amoral opportunist and his initially state-decreed, later self-mandated adventures in surveillance. Helmer Christov creates an alternate reality that juxtaposes Kafkaesque bureaucratic illogic with murderous whimsy.

21:30

Heli / Heli
Kino Čas 9C5Režie: Amat Escalante
Mexico, France, Germany, Netherlands, 2013, 105 min.

Ponor do začarovaného kruhu drog a násilí, v němž se ocitne skromná mexická rodina, žijící v osamělém domku v kraji vyhlášeném střety policie s narkomafií. Mladý dělník z automobilové továrny Heli se snaží zachránit dvanáctiletou sestru, která svou naivní pubertální láskou rozpoutala strašlivou vlnu krutosti. Kontroverzní film získal letos v Cannes cenu za režii.

An in-depth probe into a vicious circle of drugs and violence: a poor Mexican family lives in an isolated house in a region known for its conflicts between police and the drug mafia. Young autoworker Heli tries to protect his 12-year-old sister, whose naive pubertal love unleashes a wave of brutality. This controversial film took Best Director at this year's Cannes fest.

21:30

Gegenwart / Přítomnost
Kinosál B 955Režie: Thomas Heise
Germany, 2012, 65 min.

Prázdná, zasněžená krajina a do toho muží precizně vykonávající svou práci, která nikdy nekončí. Je čas mezi Vánoci a Novým rokem, jsme v krematoriu. Observační rámec dokumentu zde doprovází nenápadná tendence poetizovat zvolené prostředí, které film ukazuje do hloubky, ale nepopírá ani svou fascinaci.

We are shown an image of a barren, snow-covered landscape. We then observe men performing meticulous tasks, their work never ceasing. It's the festive season between Christmas and New Year and we're in a crematorium. The observational aspect of the documentary model is here accompanied by a subtle tendency to poetize the chosen environment, which the film portrays in depth and with a tangible measure of fascination.

21:30

Ain't Them Bodies Saints / Ain't Them Bodies Saints
Malý sál 926Režie: David Lowery
USA, 2013, 105 min.

Texas, 70. léta. Bob a Ruth, milenci na dráze zločinu, jsou po neúspěšné loupeži dopadeni. Bob na sebe bere vinu za postřelení policisty a jde do vězení. V elegicky laděném snímku uchvacujících vizuálních kvalit, který byl uveden v Sundance a Cannes, excelují Casey Affleck, Rooney Mara a Ben Foster.

Texas, the 1970s. Bob and Ruth, lovers in crime, are captured after an unsuccessful caper. Bob claims responsibility for shooting a policeman and goes to prison. Casey Affleck, Rooney Mara, and Ben Foster excel in an elegiac motion picture enhanced by exquisite visuals. Screened at Sundance and Cannes.

22:00

Nordvest / Nordvest
Kongresový sál 938Režie: Michael Noer
Denmark, 2013, 91 min.

Zlodějíček Casper bydlí v nejchudší části Kodaně. Když dostane nabídku pracovat pro místní kavkazský gang, neodmítne. Netuší ale, co vše rozhodnutí pracovat pro organizovaný zločin obnáší. Syrový kriminální příběh oplývá intenzitou a věrohodností díky ruční kameře, dynamickému střihu i hereckým výkonům.

Petty thief Casper lives in the poorest part of Copenhagen. When he gets an offer to work for a local gang, he jumps at the chance, but he has no idea how his decision to enter organised crime will change his life. This bleak crime story is filled with intensity and credibility thanks to a handheld camera, dynamic editing work and fine performances.

22:00

Vic+Flo ont vu un ours / Vic+Flo viděly medvěda
Městské divadlo 907Režie: Denis Côté
Canada, 2013, 95 min.

Snímek jednoho z nejoriginálnějších quebeckých režisérů mapuje snahu Victorie a Flo začít nový život poté, co byly propuštěny z vězení. Nevyřešená minulost je však dostihne i hluboko v quebeckých lesích. Nonkonformní charakter, důmyslná režie, mysteriózní atmosféra a suchý humor učinily z filmu jeden z nejzajímavějších titulů letošního Berlinale.

A motion picture from one of the most original Québécois directors, charting Victoria and Florence's efforts to start a new life after being released from prison. But even deep in the Québec woods, unresolved events from the past catch up with them. Nonconformist characters, artful direction, a mysterious atmosphere, and dry humor made for one of the most interesting entries at this year's Berlinale.

22:30

I aionia epistrofi tou Antoní Paraskeua / Věčný návrat Adonise Paraskevase
Kino Drahomíra 9K9Režie: Elina Psykou
Greece, 2013, 88 min.

Jasně narážky na krizi v zemi a dále kritický pohled na kult celebrit, to jsou hlavní položky, které nabízí tento příspěvek k současné řecké vlně „podivných filmů“. Tentokrát není dílo tak výrazně formální, zato nabízí čitelnější příběh. V jeho středu stojí postarší moderátor, který zinscenuje svůj únos, aby za výkupné zaplatil své dluhy a vrátil se na obrazovku obklopen ovzduším senzace.

Clearly a take on a country in crisis and celebrity culture, this Greek Weird Wave entry makes up for its formally less striking execution with a more accessible story. It follows an aging morning talkshow host who stages his own kidnapping in order to pay off his debts and orchestrate an elaborate comeback.

22:30

Drogówka / Dopraváci
Lázně III 9L5Režie: Wojtek Smarzowski
Poland, 2013, 117 min.

Dějštěm tohoto drsného, napínavého a inteligentně vymyšleného kriminálního thrilleru jsou hlavní třídy a ulice současné Varšavy. Zaměřuje se na sedm příslušníků dopravního policejního sboru, jejichž životy se změní poté, co jeden z nich zemře za záhadných okolností.

This gritty, gripping, intelligently-made crime thriller, takes place on the mean streets of contemporary Warsaw and exposes the corruption endemic to the police – and society at large. It focuses on seven police officers whose lives change after one of their number dies in mysterious circumstances. **I**

INSTAGRAMIÁDA #FESTIVALOVABRASNA

Tomu se říká čtenářský maraton. (Jaromír Novosad)

I geniální panteři musí občas odpočívat. (Simona Ozomová)

Na kolonádě můžete narazit na různé dopravní prostředky. (Jiří Prchlík)

FOTOSOUTĚŽ

Na kolonádě se včera děly věci! Ty nejzajímavější z nich můžete vidět na vítězných fotografiích včerejšího kola Instagramiády. Listky na **Hoříci keř** získává Jaromír Novosad. Ones nás zajímá, bez jakých věcí byste se neobešli ve svém festivalovém příručním zavazadle. Téma dne – a zároveň hashtag, který nesmí chybět u žádné soutěžní fotografie – je proto **#festivalovabrasna**. Autorovi nejlepší fotky, která se objeví na Instagramu do 17:00, dáme lístky na sobotní promítání skvělého filmu **Fruitvale**. A protože jde zároveň o poslední téma Instagramiády pro letošní rok, máte tudíž poslední šanci přesvědčit festivalového fotografa Tomáše Tesáře, že by zrovna vaše fotografie měla vyhrát hlavní cenu. Zlatý medailista Instagramové soutěže Festivalového deníku od nás dostane **chytrý telefon**. Už v sobotu!

Nevíte, jak na to?
Více informací
o soutěži
a další snímky
najdete zde >

Nejvíc jako Fellini

VELKÁ NÁDHERA

Zbyněk Vlasák

Ze života římské smetánky

Spisovatel a novinář Jep Gambardella žije prázdný život předního člena **římské umělecké a intelektuální smetánky**. Kdy si sám napsal jednu dobrou knihu a od té doby už jen pije, užívá si a hlavně debatuje. Jenže najednou mu to všechno **přestává dávat smysl**. To, že mu dennodenně protéká mezi prsty další a další příležitost něco skutečného udělat, už sám před sebou nezvládá obhajovat. Hledá vysvobození ze svého vlastního světa. A právě v jeho touze, bolesti z toho, že se ji nedaří naplňovat, ale i v jeho pokrytectví hledá **italský režisér Paolo Sorrentino** onu „nádhery“ z názvu, tam cítí pulsovat život. Výjimečný snímek se stal už po své první projekci ve Velkém sále filmovou událostí letošního festivalu. **I**

5. 7. 14:00 Velký sál

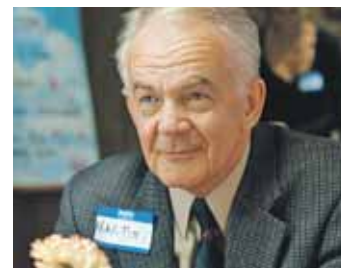
Nejchlapáčtější

TO JE MARTIN BONNER

Ondřej Lipár

Vyprahlé mužské duše

Martin Bonner zakouší novou etapu svého života: z východního pobřeží se přestěhoval do malého města v Nevadě, získal práci v programu pro **integraci propuštěných vězňů** a krůček po krůčku začíná budovat novou existenci. Rozvedenému muži táhne na šedesát a kontakt s dospělými dětmi udržuje díky telefonu a záznamníku. Když mu do života vstoupí **čerstvě propuštěný Travis**, který se na svobodě ocitá po 12 letech, vzniká mezi oběma muži poměrně nepravděpodobné přátelství. Pozvolna vyprávěný příběh o hledání a proslapávání nových cest se vám **pod kůži dostane velice nenápadně**. Jeho kouzlo, podpořené statickými záběry, úspornými dialogy a důmyslně použitou hudbou, ovšem vydrží ještě dlouho poté, co opustíte promítací sál. **I**

6. 7. 12:30 Malý sál

Nejstudenější

V ZÁVĚJÍCH

Klára Kolářová

Ztišené bílé drama

Thomas Haden Church, kterého si možná pamatujete jako nenapravitelného bonvivána z **Bokovky**, putuje se svým pluhem zimní krajinou. Není to meditativní studie na téma Člověk a příroda, kdepak, připravte se spíš na **černohumorné drama**. Obdivuhodné je tempo snímku, které nezadržává a vystačí si se ztišeně dramatickými situacemi. Flashbacky postupně odhalují, kdo je onen muž a před čím prchá. Postupně **přitahuje** a hrdina začíná zvolna tušit, že tenhle závod možná nevyhraje... Churchovo charisma suverénně utáhne takřka hodinu a půl. Tenhle málomluvný chlapík se projevuje jako velmi zručná zimní variace na Robinsona – sám si postaví iglú, rozdělá oheň a v nehostinné krajině sežene něco k snědku. **Nelze jej nemilovat. I**

6. 7. 16:00 Espace
Dorleans

- 1/ Čerstvě oceněný kostýmní výtvarník Theodor Pištěk s přítelem a neméně uznávaným kameramanem Miroslavem Ondříčkem
- 2/ Zkušený divadelník a vytrvale planoucí hvězda stříbrného plátna Murray Abraham
- 3/ Sociální tematika nenechává Olivera Stonea chladným ani při cestách po Evropě.
- 4/ Miláček publika, lamač dospělých i dospívajících dívčích srdcí Ezra Miller
- 5/ Režisér Cary Joji Fukunaga představil svou videoinstalaci, která bude k vidění na Tržní kolonádě až do soboty. Třicetiminutový film v osmi sekvencích je úchvatný.
- 6/ Dostatek tekutin je důležitý nejen pro festivalového diváka, ale i pro prezidenta. Na právě dohodnutou dlouhodobější spolupráci si s Jiřím Bartoškou připijí generální ředitel Pivovarů Lobkowicz Zdeněk Radil.

NEJLEPŠÍ PLAKÁT JE VZHŮRU NOHAMA

Jestli ke svému dva roky starému Křišťalovému glóbu za *Restaurátora* přidá režisér a scenárista **Joseph Madmony** i druhý, zatím tuší jenom Agnieszka Holland a její kolegové z hlavní poroty. Už od včerejšího večera ale tvůrci dramatu *Místo v nebi* ví, že se jejich dílo líbilo. Každopádně tedy plakát, který vyhrál druhý ročník ankety o nejméně zajímavý plakát k soutěžnímu filmu. Veřejné hlasování probíhalo do 3. července na webových stránkách karlovarského festivalu.

Cenu za tvůrce převzal izraelský vyslanec Jaakov Levy, který se hned po vyhlášení vydal film osobně zkontrolovat na jeho poslední promítání do Kina Drahomíra. „Grafický design je v Izraeli vyspělý a inovativní,“ pochválil své krajany při přebírání ceny sponzorovaném firmou JCDecaux.

Jaakov Levy, vyslanec vítězů

Místo v nebi sleduje osud izraelského vojáka, generála přezdívaného Bambi, který umanutě touží po synovi. Když se ho dočká, jen těžko se vyrovnává s jeho rozhodnutím vydat se na nesnadnou cestu víry. Pak otec zemře. Jenže to má jeden háček – generál kdysi vyměnil své místo v nebi za pozemskou radost v podobě svého oblíbeného jídla. A syn se ho teď pro něj pokusí získat zpátky.

Režisér chtěl na plátně podle svých slov zkombinovat zálibu v židovských anekdotách a v mytických rozmáchlých biblických vyprávěních. „Právě proto je *Místo v nebi* epickým příběhem, jenž zachycuje čtyřicet let, tři války, historii státu Izrael a desítky postav. Příběhem o muži, který bojuje proti svému vlastnímu osudu – a prohrává,“ popsal Madmony. **I (ivp)**

ZTRACENO VE VARECH – DÍL 8.

TERÉNNÍ HRA FESTIVALOVÉHO DENÍKU

KNIHA V KEŘI... NAŠTĚSTÍ NE HOŘÍCÍM

Šimon se do rána bohužel nenašel, takže nová majitelka **bílé masky** Kamila má certifikát podepsaný jen od Michala.

Především byla Kamila v **Galerii umění na výstavě Cabanů**. Na jednom z panelů si prohlédla i fotodokumentaci z večírku k filmu *Eyes Wide Shut*, takže když ráno stála ve frontě na lístky a četla si deník, bylo jí hned jasné, kam se vypravit.

Z galerie celé včerejší dopoledne volali kustu, že se jim stále někdo snaží odcizit vystavený exponát masky s tvrzením, že jde o ztracenou věc ze hry

Festivalového deníku. Což jsme však demontovali, protože indicie ukazovala na okolí galerie, ne její útroby.

Agnieszka Holland jako předsedkyně hlavní poroty má ve Varech napilno. Ale když už jí zbyde trocha volného času, ráda se projde na čerstvém vzduchu po trávě a mezi keři v parku u restaurace, jejíž název připomíná Francii a Ludvíka XIV. Včera ztratila pod jedním z keřů, který našťastí nehořel, jedinečnou **fotoknihu**

z natáčení třídlínného filmu *Hořící keř*, která byla speciálně vydaná pro štáb v počtu pouhých padesáti výtisků, takže se opravdu jedná o unikát.

Nálezce knihy získá i podepsaný certifikát a samozřejmě chytrý telefon Vodafone Smart II, věnovaný hlavním partnerem festivalu, který vás zve i na svou hravou pláž u Vřídla. Nálezce si vše může vyzvednout v redakci Festivalového deníku v prvním patře hotelu Thermal. **I**

Kamila Veverková našla masku Šimona Cabana bez větších potíží.

Agnieszka Holland se hrdě chlubila fotoknihou *Hořící keř*, která zůstala kdesi ve křoví.